

സ്ത്രീ സ്വതന്ത്രത്വം വി.എം ഗിരിജയുടെ കവിതകളിലൂടെ

Dr. Rekha AG

Assistant Professor, Department of Malayalam, St.Xavier's College Vaikom, Kottayam District, Kerala

ABSTRACT

VM Girija is a significant figure in contemporary Indian poetry, also renowned for exploring themes of femininity and identity. Her poems often delve into the complexities of being a woman in Indian society, addressing issues such as gender roles, societal expectations, and the search for self-expression. Through her evocative verses, Girija offers readers a glimpse into the multifaceted experiences of women, inviting reflection and empathy. Her work serves as a poignant reminder of the power of poetry to illuminate the human condition and advocate for social change. History, culture and religion are all poems expressed in a new light 'kalveedu and Soorpanakha' are the poems which have been carried out through this thesis.

KEYWORDS: Kalveedu, Soorpanakha

INTRODUCTION

വ്യവസ്ഥാപിത ചരിത്രബിംബങ്ങളെയും കാഴ്ചപ്പാടുകളെയും അപരിമിക്കാൻ ശ്രമമാണ് ഉത്തരാധുനിക എഴുത്തിന്റെ സൂക്ഷ്മരഷ്മി. ആധുനികതയുടെ സങ്കോചങ്ങളെയും ഉൾവലിപ്പുകളെയും മാറ്റിനിർത്തി പീഡാനുഭവങ്ങളുടെ ഭാരങ്ങളെ കടഞ്ഞുകൊണ്ട് രചനകളെ നിരന്തരം പുതുക്കലുകൾക്ക് വിധേയമാക്കുന്നത് ഉത്തരാധുനിക യാഥാർത്ഥ്യമാണ്. വർത്തമാനകാലത്തിലാകട്ടെ സ്ത്രീയും പ്രകൃതിയും ഒരുപോലെ അവഹേളിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുമ്പോൾ അവളെ അന്തഃസംഘർഷത്തിൽനിന്ന് വിമോചനാത്മകമായ നിലപാടുകളിൽ എത്തിക്കുക എന്നതാണ് ഇന്നിന്റെ സവിശേഷത. മനുഷ്യർ സ്വതന്ത്രതയ്ക്കായി ബോധവാന്മാരാകുന്നത് പലപ്പോഴും അത് നഷ്ടപ്പെടുത്തിയതുവെച്ചാണ്. ഒരാളുടെ സ്വതന്ത്രതയെ പരീക്ഷണങ്ങളിലൂടെയോ അറിയപ്പെടാത്ത വസ്തുതകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അറിയപ്പെടാത്ത ഒന്നിനെ കണക്കുകൂട്ടി കണ്ടുപിടിക്കുന്നതോ അല്ല അത് വ്യക്തിയിൽ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഘടകംതന്നെയാണ്.

ഉടലിന്റെ ആഴത്തിൽ നിന്നുയരുന്ന ആഗ്രഹങ്ങളും അത് ചെന്നെത്താൻ കഴിയാത്ത ലക്ഷ്യങ്ങളുടെ കലവറയുമാണ് വി.എം. ഗിരിജയുടെ കവിതകൾ. സാമ്പ്രദായികമായ സ്ത്രീ രചനയുടെ വഴിയിൽനിന്ന് അകന്നുമാറി പാർശ്വവൽക്കരിക്കപ്പെട്ട സ്ത്രീയുടെ അനുഭവങ്ങൾക്ക് ഒരു പുതിയ വായനയാണ് ഇതിലൂടെ തുറക്കുന്നത്. കൽവീട്, ശുഭ്രപണവ തുടങ്ങിയ കവിതകളിലൂടെ സഞ്ചരിക്കുമ്പോൾ നമുക്ക് അനുഭവവേദ്യമാകുന്നത് സ്ത്രീമനസ്സിന്റെ അഗാധ തലങ്ങളെ പിന്തുടരുന്നതിൽ എഴുത്തുകാരി ഏറെ ജാഗ്രത പുലർത്തിയിരുന്നെന്നാണ്. നൂറ്റാണ്ടുകളായി

പുരുഷാധിപത്യം നിലനിന്ന സമൂഹത്തിൽ ഇന്നും പുരുഷ കേന്ദ്രീകൃതമായ കാഴ്ചപ്പാടുകളിലൂടെയാണ് ലോകം മുന്നോട്ടു പോകുന്നത്. അതിന്റെ വേരുകൾ തേടുമ്പോൾ ചെന്നെത്തുന്നത് മാറ്റത്തിന് വിധേയമാകാത്ത അധഃപതിച്ച മാനസിക വ്യവഹാരങ്ങളിലാണ്. ആത്മബലവും സ്വാതന്ത്ര്യവുമുള്ള സ്ത്രീ എന്ന സങ്കല്പത്തെ മുന്നിൽ കണ്ടുകൊണ്ട് പുരുഷാധിപത്യ പ്രവണതകൾ നിറഞ്ഞ ഈ സമൂഹത്തെ അവർ ചോദ്യം ചെയ്യുന്നു. കാലാകാലങ്ങളായി സ്ത്രീ ജീവിതത്തിലെ മാറ്റമില്ലായ്മയും മരവിപ്പിച്ചുവെക്കുന്ന ജീവിതസാഹചര്യങ്ങളും തന്റെ കവിതകളിലൂടെ ഗിരിജ കാണിച്ചുതരുന്നു.

കൽവീട്

കൽവീട് എന്ന കവിതയിൽ സ്ത്രീയുടെയും പുരുഷന്റെയും ജീവിതവും കാഴ്ചപ്പാടും തമ്മിലുള്ള അന്തരം തുറന്നുകാണിക്കുകയാണ്. സ്ത്രീയും പ്രകൃതിയും ഒന്നാണ് എന്ന സങ്കല്പനവും ഈ കവിതയിൽ അധികമാനം നൽകുമ്പോൾ പാരിസ്ഥിതിക ചിന്തയുടെ ഉത്തരാധുനികഭാവമാണ് ദർശിക്കുന്നത്. വാചാർത്ഥത്തിന് യാതൊരു സ്ഥാനവുമില്ലാതെ സൂക്ഷ്മമായി കരുതിവെച്ചിരിക്കുന്ന വ്യംഗ്യാർത്ഥത്തിലാണ് കവിതയുടെ ചാരുത മുഴുവൻ പ്രകടമാകുന്നത്.

നിന്റെ വീട്

കല്ലിൽ പണിതു മിനുക്കിയ ശില്പം

എന്റേത്

നിലാവുമിരുട്ടും ചേർത്തുകഴിഞ്ഞ മൺകുടീൽ

ഞാനും (സ്ത്രീ) നീയും(പുരുഷൻ) ആണ് ഈ കവിതയിലെ കഥാപാത്രങ്ങൾ. എന്റെ വീടും നിന്റെ വീടും തമ്മിലുള്ള താരതമ്യപ്പെടുത്തലിലൂടെ വലിയൊരു ദർശനം തുറന്നിടുകയാണ് കവി. വീടിനെക്കുറിച്ച് പുരുഷൻ ചിന്തിക്കുന്നതും സ്ത്രീ ചിന്തിക്കുന്നതും വ്യത്യസ്ത രീതികളിലാണ്. സ്ത്രീയുടെ ചിന്തയിൽ വൈകാരികാംശം കൂടി നിൽക്കുന്നു. എന്നാൽ പുരുഷൻ യുക്തിക്കൊണ്ടാണ് എല്ലാം അളക്കുന്നത്. കൽവീട് യുക്തിയുടെ കേന്ദ്രം ആണെങ്കിൽ മൺവീട് വികാരത്തിന്റെയും സ്വപ്നത്തിന്റെയും ആർദ്രതയുടെയും പ്രതീകമാണ്. പുരുഷന്റെവീട് കല്ലിൽ പണിതു മിനുക്കിയ ശില്പം സ്ത്രീയുടെ വീട് നിലാവ് ഇരുട്ടും ചേർത്തു കഴച്ചൊരു മൺകുടിലാണ്. അത് ഒരു സ്വപ്നഭൂമി കൂടിയാണ്. .

പൂർണ്ണമായി വിടാനാഗ്രഹിക്കുന്ന പൂ പോലെ ഓരോ മഴയിലും അലിയുന്നവളാണ് സ്ത്രീ. വെയിലിൽ അവൾ സ്വയം കാണാതാവുന്നു. രാത്രിയിൽ നിലാവത്തു മാത്രം അവൾ വീടിന്റെ വാതിൽ തുറക്കുന്നു പ്രകൃതിയെ ഉള്ളിലേക്ക് പ്രവേശിപ്പിക്കുന്നു. അങ്ങനെ അവളും പ്രകൃതിയും ഒന്നാകുന്നു. ഇത് സ്ത്രീയുടെ വീടിനെക്കുറിച്ചുള്ള മനോഹരസങ്കല്പമാകാം. അവന്റെ പുരുഷന്റെ വീട് കല്ലിൽ പണിത കനത്ത ചുമരാണ് അതിനു മാർദ്ദവമൊന്നുമില്ല. അതുകൊണ്ടുതന്നെ ആ ഭിത്തിക്കപ്പുറത്തേക്ക് പ്രകൃതിക്ക് പ്രവേശനമില്ല. അവൻ മഴയെ അറിയുകയോ മഴ മുറളുന്നത് കേൾക്കുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല. മഴ പീലി വിടർത്തി കാടിനൊപ്പം കാവടിയാടുന്നത്. ഓടക്കുഴൽ നാദമായി ഒഴുകുന്നത്. മണ്ണിൽ ഉരുണ്ട് കളിക്കുന്നത്. പുതുഗന്ധവും നിറവും വാരിവിതറുന്നത് ഒന്നും അവനറിയുന്നില്ല. കാരണം കൽവീടിന്റെ വാതിലിന് വല്ലാത്ത മുറിക്കാണ്. അങ്ങനെ നനവില്ലാത്ത വീടായി കൽവീട് മാറുന്നു. സ്ത്രീയും പുരുഷനും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസങ്ങളും മനസ്സിലാക്കപ്പെടാത്ത സ്ത്രീത്വമെല്ലാം കവിതയിൽ ലയിച്ചിരിക്കുന്നത് നമുക്ക് കാണാം. അതോടൊപ്പം പ്രകൃതിയുമായി നാം സ്ഥാപിക്കേണ്ട ആത്മബന്ധവും ഈ കവിതയിൽ ദൃശ്യമാകുന്നുണ്ട്.

കൽവീട് യുക്തിയുടെ കേന്ദ്രമാകുമ്പോൾ പുരുഷൻ ഇവിടെ യുക്തിയുടെ പ്രതിനിധിയായും മൺവീട് വികാരത്തിന്റെയും ആർദ്രതയുടെയും സ്വപ്നത്തിന്റെയും പ്രതിബിംബമായ സ്ത്രീയായും മാറുകയാണ്. സ്ത്രീയെ അറിയാതെ ജീവിക്കുന്ന പുരുഷനും വീടും എല്ലാം ചെവി കേൾക്കാത്തവരാണ്. 'കാതില്ലാത്ത സുന്ദരശില്പം' എന്ന പ്രയോഗം ഈ കവിതയിലെ താക്കോൽ വാക്കാണ്. ഒന്നും കേൾക്കാനാകാതെ ബധിരനായി നിൽക്കുന്ന വീട് ഒരു പ്രതീകമായി മാറുകയാണ് ഈ കവിതയിൽ.

കുടുംബവ്യവസ്ഥയ്ക്കുള്ളിൽ സ്ത്രീ അനുഭവിക്കുന്ന സംഘർഷങ്ങൾ കൃത്യമായി വിശകലനം ചെയ്യുന്ന കവിതയാണു കൽവീട്

ശുർപ്പണഖ

ചരിത്രവും സംസ്കാരവും മതവുമെല്ലാം പുതിയ വെളിച്ചത്തിൽ ആവിഷ്കരിക്കപ്പെടുന്ന കവിതയാണ് ശുർപ്പണഖ. പുരുഷ മേധാവിത്വത്തിന്റെ നീണ്ടദംഷ്ട്രകൾക്കു മുന്നിൽ അശരണരായി വിലപിക്കേണ്ടി വരുമെന്നതിലെ സൂചനകളാണ് ശുർപ്പണഖയിൽ ഉള്ളത്. അനേകം ജന്മങ്ങളിലൂടെയും ജീവിതരൂപങ്ങളിലൂടെയും പാഞ്ഞുപൊയ്ക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഉദ്യോഗത്തിന്റെയും അന്വേഷണത്തിന്റെയും അശാന്തിയുടെയും തിരിച്ചറിവിന്റെയും നിശിതമായ രേഖപ്പെടുത്തലാണ് ഈ കവിതയെ ഉദാത്താവിഷ്കാരമാക്കി മാറ്റുന്നത്. കാമത്തെ നിയന്ത്രിക്കാൻ കഴിയാതെ കാടത്തസ്വഭാവത്തിനടിമയാകേണ്ടിവരുന്ന ശുർപ്പണഖയും, നീതിമാന്റെ ധർമ്മബോധത്തിൽ കാര്യങ്ങളെ സമയോചിതമായി കൊണ്ടെത്തിക്കാൻ കഴിയാതിരുന്ന ശ്രീരാമനും തമ്മിലുള്ള പോർവിളിയിൽ സ്ത്രീത്വത്തിനുമേലുള്ള കടന്നുകയറ്റമാണ് ഇവിടെ വെളിവാകുന്നത്. അധികാരധാർഷ്ട്യംകൊണ്ട് ജീവിതസ്വാതന്ത്ര്യവും സ്വത്വവും ഇല്ലാതാക്കാൻ കഴിയുമെന്നതിന് ഉത്തമദൃഷ്ടാന്തമാണ് ശുർപ്പണഖ. അവളുടെ അടക്കാനാവാത്ത വികാരത്തെ എന്നെന്നേക്കുമായി ഇല്ലായ്മ ചെയ്യാൻ അവളെ അംഗഭംഗം വരുത്തുന്നത്. പുരുഷന്റെ പൊയ്മൂലം വലിച്ചുകീറുമെന്നുള്ള തിരിച്ചറിവാണ്. ഒരുപക്ഷേ അവളിൽ വശംവദയാകേണ്ടി വന്നാലോ എന്നുള്ള ഉൾഭയത്താൽ വേണ്ടസമയത്ത് പ്രതികരിക്കാതിരിക്കുകയും അതിനീചമായി പ്രതികരിക്കേണ്ടി വന്നതും പുരുഷാധിപത്യത്തിന്റെ നേർക്കാഴ്ചയാണ്. ഇതിനെ ആഡ്ഡറിന്റെ വീക്ഷണത്തിൽ മനുഷ്യനിലെ പ്രബലവാസനകളായി കണ്ടെത്തിയത് ഉൽക്കർഷേച്ഛയും അധികാരച്ഛയുമായിട്ടാണ്. ഈ ലക്ഷ്യം കൈവരിക്കാനുള്ള ശ്രമത്തിൽ വന്നുകൂട്ടുന്ന അന്തർസംഘർഷങ്ങളെ മറയ്ക്കാനുള്ള ശ്രമമാണ് പുരുഷാധിപത്യ സ്വരത്തിന്റെ അടയാളമായി ഈ കവിതയിൽ സൂചിതമാകുന്നത്. ശുർപ്പണഖയുടെ അടക്കാനാവാത്ത കാമത്തെ പ്രകൃതി നിയമമായും രാമന്റെ അടക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്ന കാമത്തെ ഹിംസയുടെ വൈകൃതമായും കണ്ടെത്താൻ സാധിക്കുന്നു. മഹാകാവ്യത്തെ എഴുത്തുകാരി പുനർചിന്തനം നടത്തുമ്പോൾ പൗരാണിക ശ്രീത്വത്തിൻ മേലുള്ള പുരുഷന്റെ അധികാര ചിഹ്നങ്ങളാണ് ഈ കവിതയിൽ ഉരുത്തിരിയുന്നത്.

അധികാരത്തിന്റെ ബലപ്രയോഗത്തിൽ വീണുപോകുന്ന സ്ത്രീ ജീവിതങ്ങളെ തുന്നിച്ചേർക്കുന്ന പൗരാണികകൃതികളും

പുരുഷന്റെ ചിന്തയിലൂടെ മാത്രം ചരിത്രമുണ്ടാക്കിയ ഇന്നത്തെ സമൂഹത്തെയും കൂടാതെ കുടുംബവ്യവസ്ഥയ്ക്കുള്ളിൽ സ്ത്രീ അനുഭവിക്കുന്ന സംഘർഷങ്ങളും കൃത്യമായി വിചാരണ ചെയ്യുവാൻ ശ്രമിക്കുകയാണ് വി. എം ഗിരിജ തന്റെ കവിതകളിലൂടെ. പുരുഷാധിപത്യത്തിന്റെ എക്കാലത്തെയും ഇരയാണ് സ്ത്രീ എന്ന് അവർക്ക് ഉറക്കെ വിളിച്ചു പറയേണ്ടി വരുന്നത്. മാറ്റമില്ലാതെ തുടരുന്നു ജീവിതാനുഭവങ്ങളിലൂടെയാണ്. കാലികപ്രസക്തവും പൊളിച്ചെഴുതപ്പെടേണ്ടതുമായ നിരവധി വ്യവസ്ഥകളെയും ഇതിലും മാറ്റപ്പെടാത്ത സ്ത്രീ ചിന്തയേയുമാണ് എഴുത്തുകാരി ഇതിലൂടെ അടയാളപ്പെടുത്തുന്നത്

REFERENCES

1. Girija V.M,1979, prnayam oraalbam,Chittira Books.
2. Girija V.M,2004,Jeevajalam, Current Books,Kottayam.
3. Leelavathi M.Dr,2023,Malayalakavita Sahithyacharithram, Kerala Sahithya Academy, Thrissur.